

Kirsebærtreet

Ali og Aishah klatret i kirsebærtreet. Etter at de hadde klatret opp, satte de seg og koste seg med å spise røde kirsebær. Ali la merke til at kirsebærene som hang på de øverste grenene, var mer modne og så deiligere ut. Aishah advarte ham: «De grenene er høyt oppe og ser svakere ut, de kommer til å knekke hvis du klatrer på dem, selv om kirsebærene er bedre der oppe.» Men Ali ville ikke se noe annet enn kirsebærene som satt på enden av grenene, og han hørte ikke etter det Aishah sa. Han fortsatte mot de tynne grenene, og det tok ikke lange tiden før han var ute på den ene. Plutselig knakk grenen, og Ali falt ned og brakk beinet. Han måtte gå med gips i flere uker og bli hjemme. Nå kunne han bare se kirsebærtreet, men ikke klatre i det.

Det Ali gjorde, var grådig! Han kunne visst trenge å se nøye på disse ordene til profeten ﷺ: «Hvis Adams sønn hadde to daler med gull, ville han fortsatt ha likt å ha tre, men ingenting kan fylle hans munn unntatt jorden.»

« لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ ذَهَبٍ
لَأَحَبَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ ثَالِثٌ، وَلَا يَمَلَأُ فَاهُ
إِلَّا التُّرَابُ »

Vi lærer at menneskets begjær etter å eie mer ikke tar slutt før han ligger i graven.

